

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 17 grudnia 2021 r.

DIH-3.707.108.2021.MB

DECYZJA DIH - III/82/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 13 października 2021 r. (nr akt kontroli: DT.8361.38.2021), na mocy której Astarte PG Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Krakowie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) za niewykonanie w miejscu sprzedaży detalicznej – w Sklepie Spożywczym przy Al. Warszawskiej 273 w Tarnobrzegu, obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen przy 85 rodzajach wyrobów oferowanych do sprzedaży (na 100 sprawdzonych), co jest niezgodne z wymaganiami art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 8 i 15 czerwca 2021 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, (zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie spożywczym mieszczącym się, należącym do ... (zwanej dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli DT.8360.1.30.2021 z 27 kwietnia 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen w okresie kontroli. Ww. zawiadomienie zostało wysłane pocztą na adres do doręczeń wskazany w Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego. Przedsiębiorca nie odebrał ww. zawiadomienia i na podstawie art. 44 § 4 w związku z art. 44 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”) doręczenie uznano za dokonane.

W toku kontroli sprawdzano przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” „ustawą o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r.

w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, sprawdzili 100 wrywkowo wybranych z oferty sklepu produktów stwierdzili nieprawidłowości przy łącznie 85 rodzajach produktów, tj.:

- nieuwidocznienie ceny i ceny jednostkowej dla 20 rodzajów produktów – co narusza art. 4 ust. 1 ustawy o cenach oraz § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju,
- nieuwidocznienie ceny i ceny jednostkowej dla 4 rodzajów produktów oferowanych do sprzedaży bez opakowań tzw.: „luzem” – co narusza art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 3 ust. 2 oraz § 5 ww. rozporządzenia,
- brak uwidocznionej ceny jednostkowej przy 58 rodzajach produktów opakowanych, przy czym dla 2 rodzajów produktów stwierdzono brak aktualnej ceny - co narusza art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 3 ust. 2 ww.,
- nieprawidłowo wyliczoną cenę jednostkową dla 3 rodzajów produktów – co narusza art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Kontrolowany przedsiębiorca w toku działań kontrolnych dobrowolnie uwidoczniał ceny oraz ceny jednostkowe zakwestionowanych produktów.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 8 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli: DT.8361.38.2021).

W dniu 13 września 2021 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 61 § 4 Kpa zawiadomił ... , o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w trybie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 Kpa strona w każdym stadium postępowania ma prawo czynnego udziału, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu. Dodatkowo Podkarpacki WIIH wezwał stronę do przedłożenia dokumentacji stanowiącej wielkość obrotu i przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym za rok 2020.

Pismem z dnia 28 września 2021 r. ... przedłożyła dokumentację stanowiącą wielkość obrotu i przychodu osiągniętego przez nią w roku rozliczeniowym za rok 2020.

W dniu 13 października 2021 r. Podkarpacki WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa decyzję (nr akt kontroli: DT.8361.38.2021), na mocy której ..., wymierzono karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) za niewykonanie w miejscu sprzedaży detalicznej – ..., obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen przy 85 rodzajach wyrobów oferowanych do sprzedaży (na 100 sprawdzonych), co jest niezgodne z wymaganiami art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Decyzja została doręczona stronie w dniu 19 października 2021 r.

W dniu 17 listopada 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH, odwołanie ... od ww. decyzji. W odwołaniu strona wniosła o odstąpienie od kary, bądź jej zminimalizowanie tak by nie stanowiła zagrożenia interesu strony, a co za tym idzie interesu publicznego, a jej wysokość była dostosowana do możliwości finansowych spółki.

Pismem z dnia 26 listopada 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolicie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez ... od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 13 października 2021 r. (nr akt kontroli: DT.8361.38.2021), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) za niewykonanie w miejscu sprzedaży detalicznej ..., obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen przy 85 rodzajach wyrobów oferowanych do sprzedaży (na 100 sprawdzonych), co jest niezgodne z wymaganiami art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

... w odwołaniu z 28 października 2021 r. wskazała, że jest niezadowolona z decyzji Podkarpackiego WIIH z dnia 13 października 2021 r. W uzasadnieniu strona podniosła, że działalność handlową w sklepie spożywczym przy ... podjęła w 28 sierpnia 2020 r., w czasie trwania pandemii Covid-19. Koszty rozpoczęcia działalności okazały się duże, co spowodowało, że rok obrotowy 2020 spółka zakończyła stratą w dokumentach finansowych. Strona podkreśliła, że obecnie również boryka się z płynnością finansową. Stąd też w ocenie strony, wymierzenie kary przez organ pierwszej instancji przyczyni się do pogłębienia jej finansowej niestabilności. Strona poinformowała, dodatkowo, że tnąc koszty rozwiązała umowy z dwoma pracownikami oraz zawarła układy ratalne z ZUS, US, PGE. Jednocześnie strona przyznała się do naruszenia przepisów w zakresie uwidaczniania cen, podkreślając, że już w czasie trwania kontroli wszystkie nieprawidłowości zostały usunięte.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 8 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli: DT.8361.38.2021) nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny opisany w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanej placówce nie były w sposób prawidłowy oznakowane ceną i ceną jednostkową. Badaniem objęto 100 wrywkowo wybranych z oferty sklepu produktów. Powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Natomiast cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolicie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub

opakowaniu. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości pozwalają na stwierdzenie, że ... nie wykonała ciężących na niej obowiązków wynikających z wyżej przytoczonych przepisów ustawy o informowaniu o cenach .

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony stwierdza, że w jego opinii ... w żaden sposób nie udowodniła, że wymierzenie jej kary w wysokości 3 000 zł stanowić będzie zagrożenie dla interesu publicznego. Podkarpacki WIIH wymierzając stronie karę takiej wysokości, co wskazał w decyzji z 13 października 2021 r. wziął pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, fakt, że jest to pierwsze naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów w zakresie uwidaczniania cen oraz wielkość jego obrotów i przychodu za rok 2020. Naruszenie obowiązków dotyczących uwidaczniania cen stwierdzono odnośnie 85 wrywkowo wytypowanych produktów na 100 sprawdzonych – co stanowi 85% zakwestionowanych produktów. Wskutek ujawnionych nieprawidłowości konsument pozbawiony był informacji o wysokości ceny i ceny jednostkowej, co naruszało jego prawa w tym zakresie, a także mogło wpłynąć na podjęcie przez niego decyzji o zakupie danego towaru w oparciu o mylne przesłanki. Tym samym stopień naruszenia obowiązujących przepisów należy uznać za wyższy niż znikomy. Faktem jest, że po ujawnieniu nieprawidłowości strona podjęła dobrowolne działania mające na celu wyeliminowanie nieprawidłowości, jednak należy mieć tu na uwadze, że działania te miały charakter następczy i zostały wykonane w związku z kontrolą Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK podkreśla w tym miejscu, że to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający ich porównanie. Strona postępowania powinna sprawować nadzór nad realizacją obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach w prowadzonych przez nią placówkach handlowych. Mając na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze, podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie. Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Biorąc ponadto pod uwagę, że górna granica kary pieniężnej w niniejszej sprawie mogła wynosić 20 000 zł Podkarpacki WIIH uznał, z czym zgadza się również Prezes UOKiK, że nałożenie kary pieniężnej w wysokości 3 000 zł za w pełni uzasadnione. Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje o czym wspomina również strona w swoim odwołaniu, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11).

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Ponadto odnosząc się do argumentów strony organ drugiej instancji zgadza się z jej twierdzeniem, że pandemia Covid-19 miała wpływ na sytuację przedsiębiorcy Nie ulega wątpliwości, że pandemia naraziła osoby prowadzące działalność gospodarczą na dodatkowe koszty związane ze zwiększonym reżimem sanitarnym. Sklepy spożywcze nie zostały jednak całkowicie zamknięte. Trzeba również pamiętać, że skutki pandemii odczuwają wszyscy przedsiębiorcy. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że ... została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym 12 stycznia 2018 r. Podejmując działalność handlową w kontrolowanym sklepie spożywczym w sierpniu 2020 r. miała ona świadomość, że od marca 2020 r. istnieje zagrożenie ze strony Covid-19. Podjęcie decyzji o otwarciu sklepu w ... było więc decyzją biznesową, związaną z ryzykiem, na które strona się godziła. Oczywistym jest również, że rozpoczęcie działalności gospodarczej pociąga za sobą dodatkowe koszty, które mogą zwrócić się w dalszej perspektywie. Zdaniem Prezesa UOKiK decyzje podjęte przez Stronę nie mogą w żaden sposób ograniczać praw konsumenta do uzyskania rzetelnej informacji o cenach oferowanych produktów. Ponadto trudno jest wskazać bezpośredni wpływ pandemii na realizację przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z prawa w zakresie uwidaczniania cen. Wpływ na to ma z całą pewnością organizacja pracy przedsiębiorstwa oraz system nadzoru. Brak cen przy 85% produktów, w ocenie organu drugiej instancji, wskazuje, że przyjęty w ... system pracy i nadzoru był wadliwy.

W odwołaniu z dnia 28 października 2021 r. strona podniosła ponadto fakt, że za odbiór korespondencji w siedzibie spółki odpowiada ... , które nie odebrało zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, a tym samym strona nie mogła przygotować się do kontroli i nie miała szansy usunięcia ewentualnych nieprawidłowości. Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, że to ... odpowiada za organizację własnego przedsiębiorstwa, w tym także za przyjęty system odbioru korespondencji. Organ I instancji wypełnił ciążyący na nim obowiązek i wysłał zawiadomienie o zamiarze przeprowadzenia kontroli na adres wskazany w KRS. Ponadto należy podkreślić, że podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinien w sposób ciągły wypełniać nałożone na niego przez prawo obowiązki, a nie tylko z chwilą otrzymania zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli jego działalności. Dodatkowo, w ocenie organu drugiej instancji, skala nieprawidłowości, tj. 85% skontrolowanych produktów, wskazuje, że był to w kontrolowanej placówce stan trwały, który bezspornie naruszał interesy i prawa konsumentów. Tym samym Prezes UOKiK stwierdza, że argument strony, iż nie mogła przygotować się do kontroli należy uznać za bezpodstawny.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 3 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł po uwzględnieniu przesłanek wymiaru kary jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach i/lub cenach jednostkowych w przypadku 85 rodzajów produktów ze 100 poddanych ocenie towarów. Należy podkreślić, że cena oraz cena jednostkowa są podstawowymi kryteriami obiektywnej informacji o

wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Mając na uwadze powyższe, przychód przedsiębiorcy oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a mianowicie, że nie toczyło się dotąd żadne postępowanie w przedmiocie naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, kara w wysokości 3 000,00 zł (słownie: trzy tysiące złotych) jest karą optymalną.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Podkreślić należy, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 85 skontrolowanych produktów konsumenci byli pozbawieni odpowiednich informacji o ich cenie i/lub cenie jednostkowej (na 100 wszystkich skontrolowanych wyrobów). Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie i cenie jednostkowej produktu, umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jeszcze w trakcie kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Podkarpackiego WIIH wymiarze.

Jednocześnie w odwołaniu do powyższego Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na ... karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) za niewykonanie w miejscu sprzedaży detalicznej – , obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen przy 85 rodzajach wyrobów oferowanych do sprzedaży (na 100 sprawdzonych), co jest niezgodne z wymaganiami art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178). Tym samym, decyzja Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13 października 2021 r. (nr akt kontroli: DT.8361.38.2021) powinna pozostać w obrocie prawnym.

W związku z powyższym karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie wskazany w decyzji z 13 października 2021 r. w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od

opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/